

GYENGE A PÁRTSZERVEZET MUNKÁJA

Dolgozik a jobboldali szociáldemokraták és levitézlett elemek szövetsége az Újszegedi Ládagyárban

Az Újszegedi Ládagyárban, értékes nyersanyaggal, fával dolgoznak, amelynek felhasználása pontos, lelkiismeretes munkát kíván. Nagy jelentősége van ebben az üzemben is a minőség munkának, mert az itt készített ládák nagy részében értékes exportárúkat szállítanak külföldre. A termelésben jelenleg nem is mutatkoznak hibák. A múlt évi tervet is már december 12-én befejezték. Az elért eredmények mellett azonban súlyos hiányosságok is vannak az üzemben. Nem véletlen jelenség az, hogy a taggyűléseken a párttagoknak csupán 50-60 százaléka jelenik meg. Nem lehet vélelenezni tulajdonítani azt sem, hogy az oktatás, különösen az alsó fokozaton, igen gyengén halad az üzemben. Az alapismereti és alapfokú politikai iskolákon előfordul, hogy a 25 hallgatóból négyen vagy hatan vesznek részt a foglalkozásokon. A legutóbbi oktatási napon is csak 12-en voltak jelen; ez azonban a Ládagyárban már szép eredménynek számít. A néprvelő értékezteteken is hasonló a helyzet. A néprvelők egy része nem tartja kötelességének az értékeztetés való megjelését. Nem sokat törődnek a néprvelő munkával és ezért nem is lehet csodálkozni azon, hogy a nemrég megartott termelési értékeztetésen is mindössze 50 dolgozó vett csak részt.

A pártszervezet munkája gyenge. A vezetőség nem tudja megfelelően irányítani a dolgozók politikai nevelését. Ennek egyik oka, hogy az utóbbi két évben csaknem három hónaponként

akik a készítogető-brigádok látják el anyaggal, kijelentették, csak 100 forint Békekölcsonit hajlandók jegyezni. Novemberben pedig, mikor a ládarezsekek rönkből való feldolgozására tértek át, a brigádtagok elégedetlenségét szították a dolgozók között azzal, hogy az új munkában nem tudják majd teljesíteni a normát. A Koncsek-brigád hű segítőitára Hladek Ferenc, aki szintén horthysta őrmester volt és az üzem más területén végzi munkáját. Gyalún vagy hasilógépen dolgozik. Más dolgozók könnyen teljesítik ezeken a gépeken a száz százalékos, de Hladek Ferenc sohasem. Fizetésekor aztán, melyen bizony meglátszik hanyag munkájának nyomát, lázi a „keves bér” miatt.

A szociáldemokrata megnyilvánulások ellen nem harcolnak eléggé az üzem egyes művezetői. Herczfeld Mihály műszaki vezető szakmunkája mellett nem lép fel az ellenséges megnyilvánulások ellen.

Közömbös magatartása segíti

a szociáldemokratizmus elterjedését. Helytelenül azt állítja, hogy a szegedi brigádok nem lehet szétbontani, nem lehet az ellenséges elemeket eltávolítani, mert „kiváló szakmunkások” és leváltásuk visszaesést okozna a termelésben. Úgy beszél ezekről az emberekről, mintha munkaterületükön pótolhatatlanok lennének.

Jelenkezettek minél többen bányásznak

Nemrég kezdődött meg Szegeden a bányásztoborzás. Azóta már több csoport indult útnak a bányákba. Az alábbi levelet az új bányászok, a szegedi fiatalok írták Pécsbányatelepről.

„Pécsbányatelepi ifjú bányászok vagyunk. Szegedről jöttünk el ide a bányába dolgozni pár héttel ezelőtt és nagyon megszerettük új munkánkat. Innen üzenjük Szeged fiatalbányászai: jelenkezettek minél nagyobb számban bányásznak. Pálunk és kormányunk a legnagyobb kedvezményeket biztosítja számunkra, gondoskodik arról, hogy jó ellátásunk, kényelmes szállásunk legyen és minden szótakozási lehetőséget megad számunkra.

Tapasztalt, régi bányászok vezetésével dolgozik minden új bányász. Megmondjuk őszintén, amikor a bányába először leszállunk, kissé félénknek voltunk, ismeretlen volt még a munka. A kezdeti elfogódottságot azonban csakhamar lelkesedés váltotta fel. Megszereztük a munkát. Itt minden bányász tisztában van munkája fontosságával és mi is szakmailag tovább tanulunk, hogy kiváló bányászok legyünk a jó munkánkkal erősítsük az országot. Hívunk benneteket is bányásznak. Jó szerencsét!

Gál Róbert
Jórárt L. Dániel
Konkoly Antal
Szabó Illés
Harlesz Zoltán
Jó János

A Nemzetközi Diákszövetség tiltakozik a tüntető pakisztáni diákok elleni sorozat miatt

Prága (TASZS). A Nemzetközi Diákszövetség tiltakozása éles tiltakozást intézett a pakisztáni miniszterelnökkel szemben, hogy a rendőrség tüzet a karcsi békés diáktiltókra.

A tiltakozás követeli a tüntetés elleni sorozati feloldás hivatalos személyek megbüntetését.

VIZSGÁK A RÉGI EGYETEMEKEN

AZ EGYETEMEN most vannak a vizsgák. Most mérjük le, ki hogyan teljesítette első félévi hazafias kötelezettségét, a tanulást. Ilyenkor derül ki az is, melyik tanár milyen támogatást adott ahhoz, hogy minden hallgató jól teljesítse ezt a kötelezettségét. A sikeresítés, amelyet Népköztársaságunk megad egyetemi hallgatóinknak tanulmányi kötelezettségük teljesítéséhez és ezen belül az egyes tanárkének támogatása is ma már olyan természetesen tűnik fel számunkra, mint a levegő. Epp ezért jó megnézni, milyenek voltak a vizsgák régen, a feudál-kapitalista világban, a Horthy-rendszer egyetemein.

Az összehasonlítás tudatosítja bányászainkban, hogy a tanulmányihoz kapott segítség csak szocializmust építő országban magától értetődő, az osztálytársadalomban azonban nincs ilyen segítség.

Régen a vizsgák nem voltak kötelezők. Persze ahhoz, hogy diplomát kapjon, amely meghatározott foglalkozás gyakorlására képesíti, a régi rendszerben is vizsgázni kellett a diáknak. A félév végi vizsgák azonban, amiket kollokviumoknak hívtak, nem voltak kötelezők. Aki nem akart diplomát szerezni, hanem csak szórakozásból, vagy ahogy sokan mondták, „érdek-bécsből” járt egyetemre, az csakhamar vizsgázott. Persze

ilyen „szabad bölcsész”, vagy a „tanszabadság” valamely más karon levezető lovagja, csak olyan „aranyfű” lehetett, akinek apja jól megszédte magát a dolgozó kisáskmányolásokból.

HOGYAN VIZSGÁZTATTAK a professzorok? Volt olyan professzorom, aki írásban kollokváltatott

szűfolt teremben és meg sem nézte, ki mit ír; aki beadott valami írást, annak jelet adott. Sokan maximálisan voltak a vizsgázásban. Sünni kérdezték olyasmit is a vizsgán, amit elő sem adtak és könyörtelenül megbuktattak mindenkit, akinek a „megjelene” (tehát az ályhelyzete) nem tett nekik.

Egy ilyen professzor javasolta is egyszer a kari ülésnek, hogy az előbbi professzorok, aki különben világszerte elismert nevű tudós, kollokviumait ne számítsák be a tandíjkezdménybe.

Ilyen körülmények között az egyetemi tanárkének sem adtak semmi segítséget a diákoknak. Konzultációk, vizsgaelőkészítések hírt sem hallottuk. Egyes professzorok néha leereszkedtek ugyan egy-egy hallgatójukhoz, elbeszélgettek velük, azonban csak olyanokhoz, akik nem szorultak segítségre tanulmányaikban.

MAGYAR NYELVÜ tankönyvek a legtöbb szakon nem voltak. Azzal indokolták hiányukat, hogy „kis nemzet vagyunk”, nálunk kevés diák van, nem kifizető tankönyvet kiadni. Persze a tankönyvkiadást is mint mindent, a várható profit szempontjából nézték a kapitalista világban. Az az egy-két tankönyv, amelyik néme-lyik szalon regis megjelent, úgy jött létre, hogy egy-két protekciós ember könyvét állami támogatással kiadták, de nem azért, hogy a diákoknak legyen miből tanulniuk. hanem azért, hogy az állami szubvencióból a szerző is kapjon jómórt tisztelődíjat. A „nemzeti eszmét” annyit hangoztató egyetem intézetének könyvtárai tele voltak tehát német, francia és angol nyelvű könyvekkel. Persze csak az tanulhatott belőlük, aki mellé német Frauleint, francia mademoiselle-t, vagy angol miss-t

Bíró Mihály elvtárs, az Országos Pártközpont munkatársa Sztálin elvtárs legújabb művéről tart előadást ma délután 6 órai kezdettel a Pártoktatás Házában

„A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban” című művében Sztálin elvtárs választ adott sok olyan kérdésre, melyekre eddig nem tudtak magyarázatot adni. Sztálin elvtársnak e műve örökértékű munka a marxizmus-leninizmus továbbfejlesztésében.

Ma délután 6 órai kezdettel Bíró Mihály elvtárs, az Országos Pártközpont munkatársa Sztálin elvtársnak e művéről tart előadást „Sztálin elvtárs: A szocializmus közgazdasági problémái a Szovjetunióban” című műve a marxista-leninista elmélet kiemelkedő alkotása” címmel. Bíró elvtárs előadásában részletesen ismerteti a mű történelmi jelentőségét. Az előadást feltétlenül vegyenek részt propagandistáink és pártfunkcionáriusaink, mivel nagy segítséget nyújt további munkájukhoz.

Miért pusztult el mintegy kétszáz ezer forint értékű hal a Szegedi Halgazdaságban?

Még szeptember elején történt. Németh Sándor, a Szegedi Halgazdaság főagronómusa kijelentette a 10-es halastól körül nemán, leborgasztott fejjel álló munkások előtt:

— Nem tehetünk semmit, szokásos halbetegség. Máshol is pusztultak a halak, nemcsak itt.

Balogh István, Paragi István, Szél György és a többi munkások a fejüket csóválták — nem tetszett nekik a dolog. Még azzap 35 mázsa döglött halat fogtak ki a vízből, másnap meg tíz mázsát. Ugyanezt csinálták a többi munkások is. Emelygős bűz terjengett akkor a Fehértó környékén.

A halgazdaság egyik dolgozója, Szél György elvtárs egyszer véletlenül kihallgatta Németh Sándor főagronómus és Papp Lajos halászmeister beszélgetését:

— Mi öltük meg a halakat — mondta Németh Sándor — a sok meszezéssel. De engem épp ezért nem érhet gyűlölet. Mindenki tudja, hogy a mesz fertőtlenít.

Mintegy száz mázsa első és másodosztályú halat hánnyak ki döglőve a vízpartra. Csak húsz forintjával számítva is a hal kilóját, 200 ezer forint kárt okozott Németh Sándor népgazdaságunknak. Az esetnek természetesen híre futott. Mivel a rendőrség is beleavakozott a dologba és megállapította, hogy súlyos mulasztás terhel a szakvezetőt, azonnal megjelentek Pestől a Halgazdasági Tröszt szakképviselői is. Mindenki azt várta, hogy ők majd felelősségre vonják a főagronómust, de egészen más történt. Megállapították, hogy a halak a nagy meleg miatt pusztultak el kopoltyúpehelyben, vagyis Németh Sándor, a „kiváló szakirányító” nem oka semminek, hiszen ő igazán megtejt mindent, amit lehetett, mázsa-számba szórta a meszet a vízbe fertőtlenítés céljából.

Azóta hallgat az ügy. Csak a dolgozók, a szatymazi pártszervezet és a tanács nem hajlandó beletnyugodni a történetek elsimításába.

Böröcsök József szatymazi párttitkár elvtárs azt mondotta:

— Nem engedhetjük, hogy ez a kulák (Németh Sándor) a markába nevesse és újabb kártevést kövessen el. Tudomásom van arról, hogy Németh, amikor augusztus végén megkezdődött a halászat, a többszöri figyelmeztetés ellenére sem a 10-es tóban kezdte meg a halászatot — noha abban a tóban észlelték elhullást — hanem azokban a vizekben, ahol nem volt veszély.

Szél György elvtárs, — akit január elején elbocsátottak a gazdaságból, egyre azt erősíti:

— Tulmészezte a vizet a börtönbevaló kulákja, tudatosan ölte meg a halakat. Saját tülemmel halottam, amikor mordítt a halászmesterek.

Lássuk, miféle ember Németh Sándor? Már a halpusztulás említésekor rémegni kezd, borzrágos arca pipacszinbe borul és a „hozánemértök rosszindulatáról” fecseg. A szatymazi párttitkár szerint száz hold földje volt Debrecenben, amit csak nemrégén ajánlott fel az államnak, hogy „ne legyen kulák”. Azzal hencge a dolgozók előtt, hogy „az ő tudását nem lehet nélkülözni”, kérdezzék meg a Halgazdasági Trösztöt, ott megmondják. Dichimnuszokat zeng róla Csurgó Szilveszter UB-elnök is, habár őszintén Németh Sándor még a kapitalista rendszerben szerelte érdemeit, amikor a harobágyi halgazdaság főintézője volt. Ezzel szemben Csanádi elvtárs, a szatymazi tanács elnöke egy névtelen levelet kapott, amelyben elolvasható a főagronómus jellemrajza. A levelet munkáskezek írták, de a szívbillőjő, őszinte, keresetlen szavakat ide nem írhatjuk le.

Gombos József — szintén a halgazdaság dolgozója — elmondta, hogy Németh Sándor az állam pénzén napszámra vágatta saját fáját, annyira nyeregre bírta magát, annyira nem fél senkitől. Gombos elvtárs maga is több esetben azért vette fel a tisztségét, mert a főagronómus feleségének lát apított a konyhára.

A becsületes dolgozók az egész megyében, az egész országban követik: vonják felelősségre a Szegedi Halgazdaságba befészkelődött ellenséget!

Pályázati felhívás traktorra szerelhető szikrafogó szerkesztésére

A földművelésügyi minisztérium a múlt év végén pályázatot hirdetett traktorokra szerelhető tűz, biztonsági szikrafogó szerkesztésére. A pályázati felhívás feladatként jelöli meg olyan szerkezet elkészítését, amely teljes mértékben megakadályozza a kipufogócsőből a szikra kipattanását és ugyanakkor nem zavarja a motor működését. Előírja a pályázati felhívást azt is, hogy a szikrafogó lehetőleg kevés anyagból, gyorsan elkészíthető legyen, hogy az ide cséplésnél már valamennyi erőgépre felszerelhessek.

A pályázati beküldési határideje január 20.

Már eddig több, mint 40 pályázatot érkezett be. A pályázatok január 22-én értékel a bizottság és a legjobb pályázat beküldőjét pénzjutalomban részesítik. Az első díj hater, a második négyezer, a harmadik kétezer forint.

Tito államfővé kiáltotta ki magát

Belgrádi jelentések szerint a titói nemzetgyűlés két háza szerdán reggel együttes ülést tartott, amelyen Titó köztársasági elnök ké választották. (MTI)

jól megférnek egymás mellett

a volt horthysta őrmester s Koncsek Ferenc, a leváltott munkavezető, aki még a pártba is beférközt. De amikor látta, hogy előreterveit nem sikerültek, elhízta tagsági könyvét. Koncsek Ferenc régebben a Bültorgyár 11-es számú üzemének volt a telepvezetője. Meggondolatlan, komolytalan embernek ismerik, aki nagyhangú, demagóg beszédével nem egyszer félrevezette a dolgozókat. Egy-egy párt- vagy kormányhatározat megjelenése után nyíltan lázított mindaddig, míg 1950-ben el nem bocsátották. Így került a Ládagyárba, ahol számára megfelelő társat talált Gut István volt jutási őrmester személyében.

Olyan emberek szervezték maguk mellé a brigádba, akikről látják, könnyű befolyásuk alá keríteni. Ezért velték szívesen, hogy a brigádba maguk mellé került Morvai Antal pártcsoportbizalmi is, akiről észrevettük, hogy nem szívesen vesz részt az értekezéseken, mindig más sietős dolgai vannak. Morvai elvtársat végül is

annyira hata'mukba

kerítették,

hogy a pártcsoportértékezteteken elhangzott pártutasításokat először ezeknek az embereknek mondta el. A díszes társaság tehát több partitúsitást előre tudott. Ennek alapján szervezték meg aknamunkájukat a kölcsönjegyzés idején s a normarendezésekor. Most legutóbb is, december 26. munkanappá való nyilvánításakor — nyíltan lázítottak.

Az ő befolyásuk hatására a Sánta anyaghordó-brigád tagjai,